

Zanima jo samo globok, iskren odnos

Zase ima še strožje kriterije kot za ostale.

Novinarka in sociologinja kulture Sonja Javornik že vse življenje raziskuje odnose, čustva in skrivnosti sreče. Kot svetovalka je sodelovala tudi v oddaji Poroka na prvi pogled, v vlogi komentatorke pa jo lahko gledate v oddaji Poroka na drugi pogled. Svoja dognanja je zdaj popisala v knjigi Kako graditi odnose, ki jo je izdala pri Založbi Vida. Z njo želi bralce povabiti k iskanju odnosa s sabo kot predpogoja za vse druge odnose.

Zakaj ste se odločili za pisanje knjige Kako graditi odnose?

Že pred nekaj leti sem malo tipala, ali obstaja zanimanje za takšno pisanje, ko pa sem lani sodelovala v oddaji Poroka na prvi pogled kot strokovnjakinja za odnose, se mi je zdelo, da je skoraj moja dolžnost, da vsem, ki so morda dvomili o mojem znanju, dokažem, da nekaj vem o tem. Resda nisem psihologinja po izobrazbi, sem pa kot novinarka imela izjemne možnosti za učenje. Veliko so me naučili strokovnjaki, s katerimi sem govorila. Poleg tega sem imela možnost, da sogovornike sprašujem o tem, kar me zanima, in najbolj pogosto sem jih izpraševala ravno o osebnih izkušnjah z odnosi.

Zakaj si tako želite pomagati drugim?

Želela bi si, da bi bilo na svetu čim več zadovoljnih ljudi. Ker je svet lepši, če nas obkrožajo ljudje, ki se imajo radi in si pomagajo. To mi daje smisel. Trenutno opažam porast osamljenih ljudi, hkrati pa vedno več izzivov pri komuniciranju. Upam, da me bodo poiskali tisti, ki si želijo izpopolniti socialne veščine, postati bolj

Sonja Javornik

»Ima življenje sploh smisel, če nismo koristni? Meni se zdi to bolj pomembno in izpopolnjujoče kot kupčkanje denarja.«

Sonja poudarja, da dobri odnosi temeljijo na jasnem izražanju želja in potreb, ne na »branju misli«.

samozadostni in samozavestni. Ker to obvladam, se mi zdi, da sem lahko koristna. Ima življenje sploh smisel, če nismo koristni? Meni se zdi to bolj pomembno in izpopolnjujoče kot kupčkanje denarja.

Kako drugače gradite odnose danes, kot ste jih morda v času najstništva?

Ne le jaz, tudi družba se je spremenila, tako da je zdaj manj druženja na splošno. Ampak bistvo ostaja. Vedno sem šla v odnose brez skritih agend, do konca. Na vsa, še tako osebna vprašanja odgovarjam iskreno in enako priča-

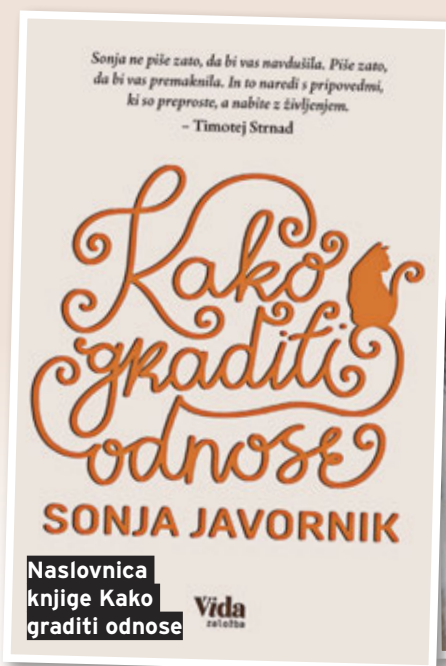
kujem od bližnjih. Ne maram skrivalnic, laži. Zanima me samo globok, iskren odnos. Vse drugo je izguba časa.

Se spomnite, kdaj vas je prvič nekdo res razočaral in za kaj je šlo?

Uh! Kje naj začnem! (smeh) Seveda so me razočarali. Koli-kokrat so mi prijateljice rekle, da sem naivna. Ampak sem veliko raje razočarana, ker sodim po sebi in verjamem, da ima druga oseba poštene in iskrene namene, kot da bi zaradi previdnosti postavljala meje. O meni so načrtno širili laži velikokrat – običajno so me

hoteli onemogočiti pri poslu. Ampak kaj naj? Zame je pomembno samo, da ne razočaram same sebe. Zase imam še strožje kriterije kot za druge ... **Se v takšnih primerih kmalu poberete, vam pri tem kdo pomaga?**

Okoli sebe imam veliko čudovitih ljudi, ki mi po potrebi podajajo robčke, ko se cmerim. Pobratiti pa se mora vsak sam. Jaz si v družbi mladih kdaj želim, da bi namesto njih pre-delala bolečino ob razhodu, ampak to ni mogoče. Zdaj denimo kolege v oddaji Poroka na drugi pogled še bolj kot

Sonji veliko sreče v življenje prinaša muc Barni.

mene napadajo z groznimi komentarji. Ker sem najstarejša, bi takoj prevzela napade nase, ampak očitno so se lotili drugih, ker so vsi bolj prepoznavni v javnosti ... Seveda mi je še kdaj težko – tudi pred nekaj meseci mi je bilo, ko sem se soočala s finančnimi težavami, saj so v novinarstvu honorarji vse manjši, pa še čakala sem na rezultate zdravniškega testa. V nekem trenutku sem pomislila, da bi bil slab rezultat celo dobra rešitev, ker bi morala za dalj časa na bolniško ... Seveda je bil to le preblisk in mi je odleglo, ko se je izkazalo, da sem zdrava. Življenje je pač polno preizkušenj. Vedno boljjo, ampak z leti se lahko tolažimo, da smo že kaj težkega preživeli in da bomo tudi to lahko.

Omenili ste sodelovanje v oddaji Poroka na drugi pogled. Zakaj ste se odločili zanj?

Ker sem eksperiment spoznala tudi kot strokovnjakinja, sem bila vesela, da lahko zdaj tej oddaji dodam še malo drugačen pogled na dogajanje. Nekoč sem resničnosti šove prezirala. Ko sem po naročilu nekdanje urednice prvič spremljala enega, pa sem odkrila, da se lahko ob tem, ko gledam, kako se ljudje odzivajo na različne izzive, veliko naučim. Poroka na prvi pogled je po mojem

najboljša oddaja za učenje odnosov pri nas.

Kdaj ste spoznali, da je v redu, da ste samski?

Ko mi je Desa Muck, preden je spoznala svojega čudovitega moža, govorila o tem, da je zadovoljna sama, sem jo gledala kot vesoljsko bitje. Danes jo razumem. Moje življenje ima smisel. Izpopolnjujejo me delo, prijatelji, nečaka, maček Barni, obožujem dobre knjige, naravo ... Zelo bi se morala zaljubiti, da bi delila svoj prostor in posteljo ...

Kakšne vrline bi moral imeti moški, da bi se zdaj odločili biti z njim?

Enake kot prej. Moral bi me navdušiti s svojim intelektom in nasmejati.

Koliko »besed« ima pri potencialnih partnerjih Barni?

Barni je prijazen in inteligen ten muc, tako da se bi prilagodil. Verjetno bi bila težava, če bi bil kandidat alergičen na mačke. *(nasmešek)*

Kaj je šlo navadno narobe?

Tisto, kar je tudi pri drugih težava: dokazovanje, posesivnost, ljubosumje, neizpolnjevanje dogovorov ...

Koliko je bil problem to, da ste prepoznavni?

V reviji Stop sem bila nekoč glasbena urednica, pa tudi sicer sem veliko pisala o naših zna-

nih obrazih. Zaradi Jana Plestenjaka sem imela večkrat težave, saj partnerji niso razumeli, da sva z Janom nekakšna poslovna partnerja in je logično, da sva prijazna drug do drugega in da to nima drugega ozadja. Malo ljubosumja

sem vzela kot kompliment, če pa ga je bilo preveč, nisem sklepala kompromisov, saj ne maram, da si me kdo lasti. In obratno, seveda! Nikoli nisem partnerjev jemala kot nekaj, kar je samoumevno.

Kaj vam je bilo najtežje spreminiti oziroma sprejeti pri sebi?

Sem intenzivna in reagiram burno. Če sem vesela, je to super, če se jezim, pa ne ravno ... Seveda bi želela vedno ravnati preudarno, ampak sem sprejela, da je tudi to del mene. S tem, da se zdaj vendarle pogosteje zaustavim.

V medijih ste začeli delati zelo zgodaj. Ste imeli kdaj težave s predatorji?

Sploh ne! Ampak nekoč smo ženske tolerirale veliko več. Seksistične opazke sem preslišala ali jih vzela kot kompliment. Sicer pa sem bila slepa za osvajalske podvige, tako da je morda šlo kaj mimo mene. V najstniških letih sem bila videti kot otrok, zato nisem bila zanimiva za moški spol, in dolgo sem še mislila, da je tako še vedno ... Nisem se imela za zapeljivko, tako da sem potrebovala veliko časa, da sem došla, da sem nekomu všeč tudi zaradi česa drugega kot intelekta. *(nasmešek)*

Zdaj o medijih, natančneje o medijskem sporočanju, tudi

poučujete mlade na visoki in višji šoli za medijsko produkcijo IAM, ste pa tudi mentorica pri projektne delu na videooddelku in tutorica. Vas je kdaj skušal zapeljati kakšen učenec?

Zelo redko obsojam, ampak odkar sem na fakulteti, se mi zdi povsem nesprejemljivo, da bi se učitelj zapletel z učencem. Študenti so že polnoletni, ampak vseeno je moj položaj drugačen. V predavalnici sem jaz glavna, jaz postavljam pravila. To je velika odgovornost, ki jo jemljem zelo resno. Moji študenti me navdušujejo, saj so zanimivi, zabavni, inteligentni, tudi postavnici. Ampak o odnosih jih nameravam učiti samo teoretično. Poglejte francoskega predsednika – se vam ne zdi, da ga žena še danes obravnava kot šolarja? Če bi imela partnerja, bi želela nekoga, ki mi je enakopraven, kar v tem primeru ne bi bilo mogoče.

Dobivate žgečkljive vsebine prek družbenih omrežij? Kakšno je vaše mnenje o tem?

Seveda dobivam, saj se verjetno nihče temu ne more izogniti. Nekoč sem se še malo kratkočasila z dopisovanjem, danes pa imam preveč drugih obveznosti, da bi se mi ljubilo kontaktirati z nekom, ki ga ne poznam v živo. Sicer pa se bojim, da so te ponudbe, ki so navadno namenjene hitremu skoku v posteljo, zelo škodljive, saj ljudje ob kakšni krizi v svojem odnosu mislijo, da bodo lahko hitro našli nadomestek. Ampak ti dopisovalci imajo zelo redko resne namene ...

Zakaj menite, da ne znamo biti samski?

Vprašanje je, zakaj ne znamo biti sami! Čez dan si napolnimo urnik, ampak ko smo v postelji sami, lahko pride do stiske. Včasih pomislim, kdaj bi me sploh našli, če bi se mi kaj zgodilo ... Ko pa si pomirjen s seboj, ko si samozadosten, je to prava supermoč. Potem ni več treba sklepati slabih kompromisov.